

Radar

MY TRI KRÁLOVÉ
JDEME K VÁM,
ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ
VINŠUJEM VÁM!

TŘÍKRÁLOVÉ ZLATO

Různé kraje, různé zvyky. V naší vesničce, příkrčené na kopci, srad aby ji vítr necdnes, jsme se těšili na pomeranče svatých Tří králů. Bude se vám to zdát divné, ale my jsme pomeranče viděli opravdu jen o vánocích.

To jich přivezli plný vozík. Pod zlatou kúrou však byl málokdy pomeranč tak dobrý a sladký, jak se nám o něm po celý rok snilo. Nám to nevadilo, byly to pomeranče, zlatý dárek Tří králů.

» Dědečku, koupíš mi také pomeranče? «

» Ale podívej se, tyhle nejsou pěkné. Raději počkáme, až přijdou Tří králové. Možná, že ti přinesou lepší. «

» A to musím čekat až na jejich svátek? «

» Snad přijdou dřív. Do Betléma je daleko, musí se vydat na cestu brzy. «

» A přinesou opravdu pomeranče? «

» Ježíškovi nesou zlato, kadidlo a myrhu. Hodným dětem cestou rozdávají po dvou pěkných pomerančích. «

Dědeček mluvil vážně. Co řekl on, byla svatá pravda.

» Proč tedy lidé kupují takové osklivé pomeranče, když jim Tří králové přinesou mnohem pěknější? «

» Možná, že Tří králové některé okno přehlédnou, budou mít naspěch. «

Usínala jsem s myšlenkou na dlouhý průvod Tří králů. Každý sedí na vysokém velbloudu a v ruce drží obrovský koš zlatých pomerančů.

Slunce ještě neodložilo svůj ranní závoj mlhy. Vyskočila jsem z postele a utíkala k oknu.

» Dědečku, pomeranče! A plný košík! Jsou všechny pro mě? «

Dědeček se na mě nějak divně podíval.
» Možná, že ano. Zeptej se ostatních dětí,

jestli také něco dostaly. Jestli nedostaly ... «

V očích mi vyrostl velký otazník.

» Jestli všechny děti pomeranče nedostaly, tak to znamená, že Tři králové měli naspěch. Nechali koš tady na okraji vesnice, aby se dlouho nezdržovali. Měla bys je tedy rozdat ty ... «

Na návsí ještě nebylo živé duše. Teprve před mši svatou jsme se sešly, všechny děti z vesnice. Ptala jsem se na dárky Tří králů. Bylo tomu tak. Karlík, Anička, Pavla, Pepík, jeho malá sestřička a Tonda nedostali nic.

» To nemohli Tři králové nechat u košíčku alespoň lístek se vzkazem? «

» A dovedla bys přečíst arabské písmo? « usmál se dědeček.

Dva a dva, pomeranče putovaly z košíku do žádostivých rukou. Už měla dostat jen malá Terka.

» Dědečku, Tři králové se zmýlili! Ještě mám dát Terce a pro mě nezbude nic! « Lítost mi svírala hrdlo.

Dědeček se zamýšleně podíval do košíku a zakroutil hlavou. » To je mi divné. Terku ale nemůžeš nechat bez pomerančů. «

Věděla jsem to až příliš dobře. Ale co já ...

Dědečkův pohled mi pronikal až do duše. Pomalu, pomaličku jsem vzala poslední dva pomeranče a nesla je Terce. V hlavě mi to vřelo: Ti Arabové! Číslice vynalezli, ale počítat neumí!

Po mši svaté mě dědeček se záhadným úsměvem vzal za ruku a vedl na pavlač za domem: » Podívej se. «

Plný košík pomerančů!

» Dědečku, kde se tu vzaly? «

» To asi Tři králové přišli na to, že se zmýlili. Vrátili se zadem, aby je nikdo neviděl. «

* *Když mu byly dva roky, slyšel od své matky: » Ubohý Jeníku, už nemáš tatínka! «*

* *Bylo mu šest let, když se vrátil domů s rozbitou hlavou. Maminka se zlobila, že si hraje s uličníky: » Maminko, když jsem s nimi já, jsou hodnější a nemluví tak ošklivě. «*

* *V desíti letech překonal svou obratností potulného provazozlezece.*

* *Jako třináctiletý chlapec si musel sám hledat službu u sedláka v sousední vesnici.*

* *V šestnácti letech založil se svými kamarády » Veselou společnost «. První povinností členů bylo neztratit nikdy dobrou náladu.*

* *Po celý svůj život se snažil pomáhat mládeži.*

* *Zemřel 31. ledna 1888.*

* *Roku 1934 jej církev prohlásila za svatého.*

* *Jmenuje se svatý Jan BOSKO.*

Poslední lednová neděle je věnována boji proti malomocenství.

PÍŠE R. FOLLEREAU, APOŠTOL MALOMOCNÝCH:

Ty jsi obědval, večerel:

- Jsou milióny lidských bytostí, které ročně umírají hladem.

Ty jsi nemocen, zavoláš lékaře:

- Je 700 miliónů lidí, kteří lékaře ještě neviděli, 600 miliónů, kteří ještě nikdy nebyli očkováni.

Ty bydlíš:

- Jsou milióny chudáků, kteří mrznou, nemají domov, nemají přístřeší.

Malomocenství je skutečností, která vámi pohne a nahání vám hrůzu:

- Ve světě žijí milióny malomocných, kteří umírají v nepředstavitelné bídě, bez ošetření a péče, bez pomoci, bez lásky.

Uvedená čísla byla statisticky zjištěna v dobách míru. Toto tedy je bilance našeho století » civilizace «.

Nemůžeme udělat všechno, je pravda. Jsme však schopni usušit leckterou slzu, můžeme léčit, uzdravovat a utěšovat, Především můžeme učinit jednu věc: svým příkladem můžeme strhnout ty, kteří jsou větší a mocnější než my a kteří jsou ochotni nás napodobit.

KÁZÁNÍČKO

Objevil se znovu Radar. Předcházející čísla mám všechna schována. Ba dokonce nechal jsem je svázat a je to hezká knížečka. Listuji. Začíná číslem 1/63. První dva řádky: » Radar? Proč? Abychom na sebe nezapomněli «. Následují hustě popsané a pokreslené stránky. Víte kolik? Přesně 294.

Mou pozornost zaujalo zvláštní prázdninové vydání, kde jeden akademický malíř nakreslil školu v Eyholzu. Jiná citlivá účastnice živě popisuje vpád strašidel do nočního stanového tábora v Casies.

Listuji dále. Objeví se znak s třemi dubovými listy a pak několik záběrů z návštěvy kardinála Berana v Darney.

A což Gnadewald se svou zimní pohádkou tyrolských lesů?

Na předposlední stránce čtu zprávu: » ... ten letní tábor by se snad mohl v Lichtensteinu uskutečnit; totiž kněžna Pina z Lichtensteinů je Češka «. Obrátím stránku. Pan redaktor přeje » vše nejlepší vám i Radaru v novém roce « a pak už nic.

Radar skončil?

Vracím se znovu k prvním stránkám. M. Broušková a I. Kubešová vypisují svůj dojem ze » Starého hradu «. M. Valšová a Z. Havlenová vzpomínají na » Tak zvané vaření «. Objevují se tam i má » Kázáníčka «.

Následuje bohatá mozaika témat, jmen a hlasů z celého světa:

- P. Novotná, B. Kubeš, I. Čalounová, S. Foltinová, J. Fuchs, P. Franta, L. Matoušková, B. Navrátilová, E. a F. Buchalovi atd. zpřítomňují situaci krajské Vídně.

- M. Lošonský, J. Mazurová, D. Vácová, A. Vogelová, M. Marholtová, M. Thémová atd. před mým zrakem ožívají krajauské mládí v Německu.
- Velmi často se ozvali ze Švýcar Chotašovi, z Francie Jáchymovi a paní Nováková. Občas zazněl i hlas z Anglie. A což » Ostrov, který se hledá? « - Sigurdsonovi až z Islandu.
- Pozdravy s obsáhlými zprávami ze Sicílie - P. Jan, z Texasu - P. Blažej, » Indie se hlásí « - P. Ondrášek, » Hlas z dále « - pan V. Janda z Equatoru.
- Nechybí ani řádky sestry Věry, sestry Marie, sestry Anny a Pavly.

Tento orchestr hlasů pak umělecky, často vtipně a napínavě slučuje pan redaktor - P. Ladislav.

Znovu jsem na poslední stránce a pak nic. Opravdu nic? Skutečně nic. Radar se odmlčel.

Vlivem okolností a rozvětvené činnosti střediska Velehrad, P. Ladislav i já jsme museli částečně » vypnout «. Neopustili jsme však naši mládež. To by byla zrada. Té nejsme schopni. Jen některé úseky činnosti musely ustoupit stranou. Mezi nimi též Radar.

Čas plynul neúprosně vpřed. Mnohá ze jmen shora uvedených se odmlčela. Snad existenční starosti a změněné zájmy dospívání ohlušily hlas vzpomínek na bezstarostné mládí. Dost těžce jsem nesl i já, že jsem musel značně omezit styk s mládeží. U mne to nezpůsobily změněné zájmy dospívání, ale zvýšené požadavky jiných povinností.

Vítám tedy s radostí, že se znovu rozezvučel náš Radar. Znovu naladil své vlny k zachycení hlasů, ať přijdou z kteréhokoliv konce světa. Citlivý v prvé řadě na hlasy mládí. Milerádi si ušak poslechneme též hlasy » mládí dospívajícího « či » mládí už dospělého «, které má rádo mládež a chce jí pomáhat budovat lepší zítřek.

Oživme spojenými silami Radar. Ať ani nestačí zachytit všechny hlasy. Proč? » Abychom na sebe nezapomněli «, podle programu prvního čísla z roku 1963.

Hlásí se k spolupráci a těší se na ni » mládí už dospělého «.

P. Vojtěch.

VANOCE, dny radosti.

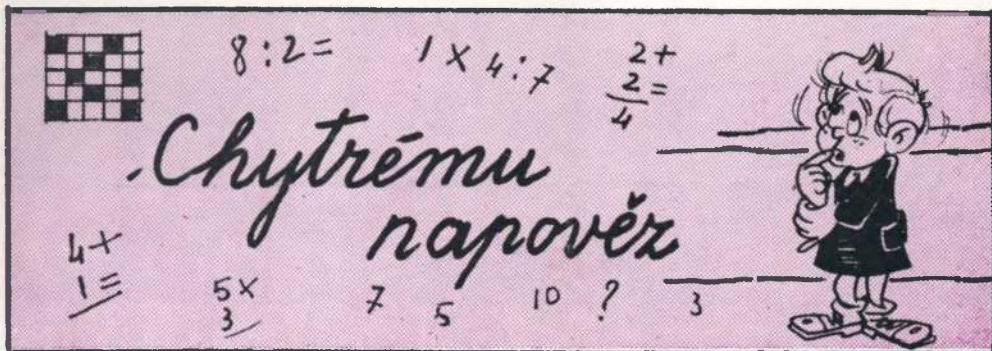
Jak jste je prožívali u vás?

Napiš, namaluj a pošli

na adresu:

R A D A R

**Via Concordia, 1
00183 ROMA, Italia**

POZOR, ZAČÍNÁME! VYHLASUJE SE VELKÁ SOUTĚŽ!

Hledáme významné osobnosti našeho národa. Každý měsíc 3 odměny, celkem tedy do prázdnin 12 odměn pro ty, kteří správně a včas odpovědí!

Podmínky soutěže:

1. Z ústřížků, které bude Radar postupně uveřejňovat, složit úplnou fotografii. Nalepit na bílý papír a poslat do redakce RADARU.
2. Napsat jméno osoby, již fotografie představuje.
3. Odpovědět na všechny otázky vztahující se k této osobnosti.

Výhry v únoru 1972:

1. cena: Kniha R. Smahela, OLOMOUC VE FOTOGRAFII.
2. cena: kukátko » Stereoskop « s řadou barevných kotoučků.
3. cena: Jedna úplná série vatikánských známek s obálkou a razítkem prvního dne vydání.

Upozornění:

Ke každé fotografii náleží 6 ústřížků a 6 otázek. Vystříhnete, složete, co se dá a uschovejte. Nic nezahazujte, každý ústřížek poslouží. Posílejte pouze úplné fotografie a všechny k ní příslušné odpovědi.

Dnes, pro začátek, napovíme:

V tomto čísle jsou tři ústřížky na únor a po jednom ústřížku na březen a duben.

Podobně jsou rozděleny i otázky: 3 na únor a po jedné na březen a duben.

Otázky:

- Kde leží v Československu poutní místo Velehrad?
- Roku 1850 se narodila jedna velká osobnost našich dějin. Která?
- Jakou spojitost má Velehrad se začátkem křesťanství a kultury v našem národě?
- Kde sídlil rod Slavníkovců?
- Jak se nazývají ti, kteří volí nového papeže? Je nebo byl mezi nimi někdo z našeho národa?
- Co připomíná rok 863?

Ústřížky fotografií najdeš na poslední stránce RADARU.

POSLALI NÁM UŽ RODIČE
TVOU PŘEDBĚŽNOU
PŘIHLÁŠKU
NA TÁBOR?

Zde se nespi

LONDÝN:

Česká škola uspořádala Svatomartinské posvícení. Výtěžek zábavy (dospělých) byl věnován na opravu školního autobusu (děti).

5. prosince je na programu Velký mládežnický festival. 14. národnostních skupin uvádí své tance, zpěvy atd. Organizuje Otec Lang SJ.

WINTER THUR:

Svatý Mikuláš si svolal 4. prosince české děti ze Švýcarska do Winterthuru, aby je podělil svými dárky. Byl tam i někdo z vás? Napište, jak se vám to líbilo!

VÍDEŇ:

Kalendář mládeže Jednoty svatého Metoděje stále překypuje činností. Stačí se podívat do prosincového čísla ROZHLEDŮ:

4. prosince: Mikulášská nadílka pro děti z Besídek.

12. prosince: nácvik národních tanců.

19. prosince: Děti, mládež, rodiče a přátelé si připomínají Kristovo narození obsáhlým programem s nadílkou a pohoštěním.

25. prosince: Česká mládež zpívá koledy při slavné mši svatě na Rennwegu.

26. prosince: odjezd na duchovní cvičení do Pfalzen.

6. ledna: návštěva nemocných ...

A to vybíráme jen ty nejvýznamnější body!

KANADA:

Každých 14 dní se scházejí u řeky Důvěry čeští junáci. Do jejich řad se mohou přihlásit světlušky (9-11 let), skautky (12-15 let), vlčata (9-11 let) a skauti.

P. ZEMAN (Stockholm):

»RADAR je výborne písaný, krásna ilustrácia a ja si myslím, že 4 strany stačia, lebo keď je privela písaného, tak sa menej číta.«

Co na to říkáte vy? Čtete raději 4, 8, 12 nebo ještě víc stránek? Což kdybychom to zkusili také s nějakým kresleným seriálem?

To jsou ti výletníci z Waldwinklu.

YVETA (Lillestrom):

» Dostala jsem Váš časopis Radar, za který moc děkuji. Hned jsem si jej přečetla a moc se mi líbil. Též jsem hned zkusila vyrobit kvočnu s kuřátký. Docela se mi to povedlo, alespoň to máma říkala.

Měla bych moc velkou radost, kdybych mohla Radar dostávat. Víte, ono je totiž prima, když si mohu přečíst něco pěkného v češtině. Tady k tomu mám málo příležitostí. «

Radar ti bude chodit, Yveto, pravidelně po celý rok 1972. A těšíme se na další zprávy!

HANIČKA (Biel) objednává knihu o Antonínu Dvořákovi. Maminka je harfenistka. Ta kniha ji bude určitě zajímat. Maminka jistě měla radost z dárku a ještě více z dobrého srdce své Haničky.

JANA (Växjö) posílá Radaru pozdrav ze Švédska. Maminka dodává:

» Jana chodí teprve do druhé třídy a teprve se učí psací písmo. Když jsem jí ale přečetla o Vaší nabídce, hned se rozhodla, že Vám napíše. Jana je velká filatelistka (stará 8 let), má své vlastní album se známkami. «

MILAN (Slavkov) píše:

» Mám deset roků, chodím do 4. třídy. Rád chodím ministrovat. Pan kaplan nám udělal draka Mraka, ale už nám uletěl. Je moc hodný, chodívá si s námi hrát.

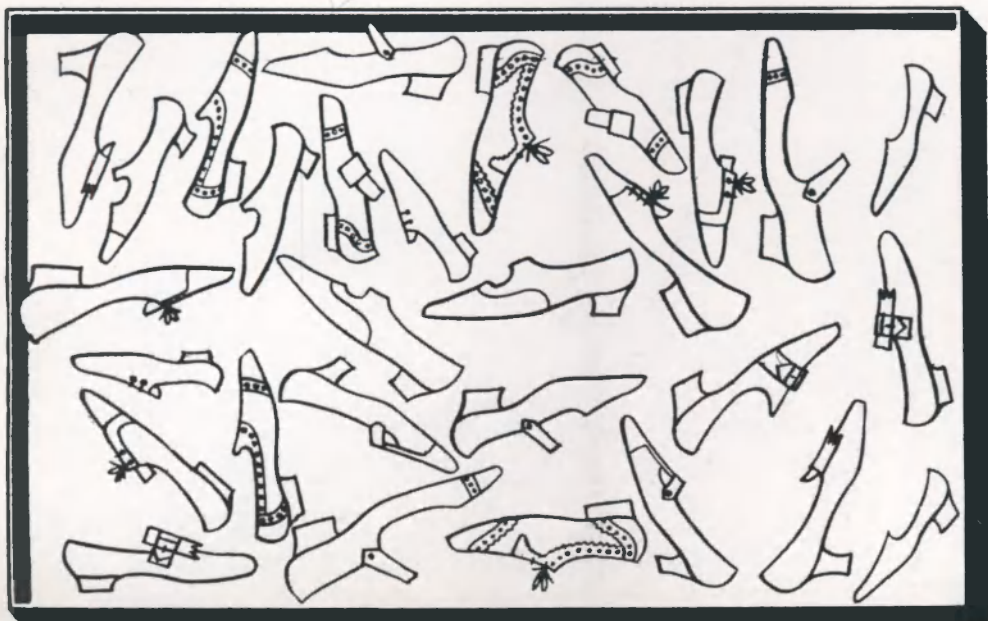
Čteme si doma večer vždy něco pěkného, nyní Čao, Niku Nik byl správný kluk. «

Mám dojem, že se Milan snaží být správný kluk jako Nik. Výborně!

EVŽENA (Mnichov) nám poslala svůj první příspěvek. Jakmile budou hotové ilustrace, veršovanou pohádku otiskneme. Z jejího dopisu ještě vybírám:

» Včera tu začalo sněžit. Ale jak! To bych Vám přála vidět! Během patnácti minut bylo všechno bílé a všechno, co bylo v klidu, bylo za tu chvilku pod pěticentimetrovou vrstvou sněhu.

Já osobně zimu nemám moc ráda. Mně se líbí jen na horách a to musím mít lyže. Ale zima je strašně hezká, když je noc, lehounce sněží, střechy domů a stromy jsou bíle obaleny. Anebo když fouká takový ten hučící a strašidelný vítr ... «

Eva má stěvičků, jen si vybrat! Ale pozor, k jednomu stěvičku chybí druhý do páru. Který to je?

VATIKAN

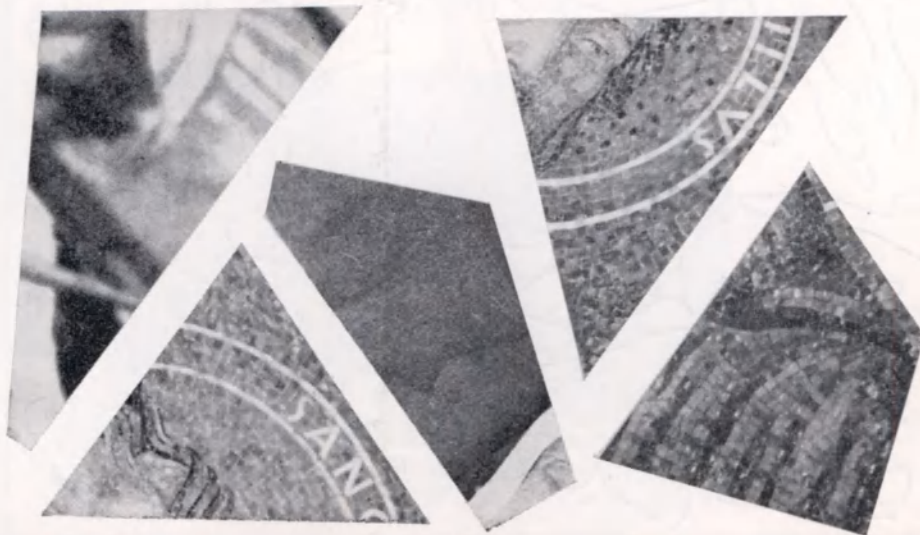
25. listopadu vydaly vatikánské pošty novou sérii známek k tisíciletému výročí obrácení Maďarska na křesťanskou víru.

Série se skládá ze dvou známek:

Padesátilirová známka reprodukuje krále sv. Štěpána podle obrazu na ornátu (= vnější barevné roucho, které kněz užívá při mši svaté) z roku 1031. Na druhé známce (180 lir) je obraz Panny Marie, Patronky Maďarska, z roku 1511.

Poslední zpráva: Majka si zlomila nohu - STOP - Potěšte ji - STOP - Docela vážně - STOP

Ústřížky k soutěži: CHYTRÉMU NAPOVĚZ!

Dětská příloha měsíčníku NOVÝ ŽIVOT - Leden 1972 - Redakce: RADAR, Via Concordia 1 - 00183 Roma, Italia.